

Amerikaanse president haalt in Brusselse speech uit naar Poetin

'Ik geloof dat de toekomst op lange termijn aan ons toebehoort, als vrije naties en vrije mensen.'

'Ik sta hier vandaag om te benadrukken dat we de vooruitgang in Europa niet voor lief mogen nemen.'

'Als Rusland zijn huidige koers aanhoudt, zullen we er samen voor zorgen dat de isolatie nog groter wordt.'

Bolwassing in Bozar

'Zelfs in Irak werkten de VS binnen het internationale systeem. We annexeerden geen Irakees gebied.'

'Vrijheid zal zegevieren over tirannie, want het is dat wat ons hart eeuwig zal beroeren.'

De jeugd begeesteren met de grote democratische principes en vrijheden: dat doet hij weergaloos. Hij blijft een briljant spreker die moeiteloos een zaal vult met zijn charisma. Maar zijn bolwassing voor Poetin en wat het Westen nog in Oekraïne kan betekenen, liet **Yves Desmet** toch wat op zijn honger zitten.

Het zal nog uren duren voor Obama zijn opwachting maakt, maar de statige Henry Leboeufzaal in de Bozar is al volgelopen met al wie het *hottest ticket in town* heeft weten te versieren. Het keuzecrite-

sade was duidelijk: de jeugd moest de meerderheid uitmaken. "Bij de nieuwjaarsreceptie op het paleis ben ik een van de jongsten", grapt Europees Parlements lid Saïd El Khadraoui, "hier bijna de ouderdomsdeken."

Nog een verschil: in het paleis zitten de hoogwaardigheidsbekte-

aan, stijf van het besef van het belang van hun functie, hier zijn ze verwezen naar het tweede balkon. De beste plekken parterre worden ingenomen door een bont allegaartje jongeren. Meer twintigers zelfs dan dertigers. *Jeunesse dorée* en jonge expats van de Europese Gemeenschap, die sommige boetieks en kapperszaken de afgelopen dagen een jaaromzet hebben doen verdienen. Met een *little black dress* en een sportief kostuum als uniform voor haar en hem. Maar ook een grote groep moslimmeisjes met hoofddoek, die door de Koning Boudewijnstichting geholpen worden met hun hogere studies, mensen met een Afrikaanse achtergrond, een verdwaalde tulband, en nog ergens op het balkon de heren De Croo, Eyskens en Claes, als

Een dwarsdoorsnede van de kosmopolitische stad die Brussel is, een zaal die uitzonderlijk eens iedereen samenbrengt in plaats van groepen verdeelt. Vrolijk elkaar fotograferend, kirrend, in een sfeertje dat het midden houdt tussen een beter concert en het prom-ritueel van afstuderende Amerikaanse studenten. Snel nog een foto nemend van Toots Thielemans, die er ook graag bij wilde zijn.

Grote principes

Laura Hemati, een jonge Europese trainee die een organisatie uit de grond heeft gestampt om jonge vrouwen training en netwerken te geven, in de hoop dat ze de *tomorrow leaders* zullen afleveren, mag met de gepaste zenuwen de presi-

het podium betreedt barst er sneu-
vuur van flitsen en applaus los, en is
er geen smartphone of tablet waar
geen selfie mee genomen wordt.
Het hoort deze dagen bij de ritue-
len, en Obama is het duidelijk al
lang gewoon.

Het blijft onwaarschijnlijk hoe
hij een zaal moeiteloos vult met zijn
charisma, zijn lach en persoonlijk-
heid, nog voor hij zelfs één woord
gezegd heeft.

Wanneer hij dat doet, blijkt nog
maar eens dat hij een van de grote
sprekers van zijn tijd is, een orato-
risch talent zonder weerga. De dic-
tie, de opbouw, de frasering, het
tempo, de vanzelfsprekendheid
waarmee hij een punt onder-
streept door een seconde stilte te
durven laten vallen: puur vaktech-
nisch is dit iets waar de meeste
politici een mineur lichaamsdeel

Het blijft

onwaarschijnlijk

hoe Obama een zaal

moeiteloos vult met

zijn charisma, zijn

persoonlijkheid

en lach

voor zouden willen geven.

Zolang hij het over de grote prin-
cipes heeft is hij ook inhoudelijk
meeslepend, soms zelfs ronduit
ontroerend. De rechte lijn van de
oorlogsgraven die hij die ochtend
bezocht heeft naar de verdediging

van democratische vrijheden en
waarden die tot vandaag nodig
blijft. Het wordt een les geschiede-
nis, over een door oorlogen ver-
teerd Europees continent dat tege-
lijk de bakermat wordt voor
individuele vrijheden en een mens-
beeld dat een groepje kolonisten
aan de overkant van de oceaan
weer inspireert tot hun
Onafhankelijkheidsverklaring, met
daarin wellicht de mooiste en
meest poëtische politieke zin ooit:
*'We hold these truths to be self-evi-
dent, that all men are created equal,
that they are endowed by their
Creator with certain unalienable
Rights, that among these are Life,
Liberty and the pursuit of
Happiness.'*

Een stuk moeilijker wordt het
wanneer Obama van de filosofische
naar de toegepaste politiek gaat, en

de noodmaat van zijn toespraak
wijdt aan een bolwassing voor
Poetin. Dat die de territoriale inte-
griteit van Oekraïne geschonden
heeft, en dat zulks, evenals het refe-
rendum, een flagrante schending is
van de internationale rechtsregels,
dat klopt.

Vrome hoop

Al wat moeilijker is de verdediging
tegen een aantal argumenten van
de Russen zelf: dat Irak ook niet
meteen een voorbeeld was van res-
pect voor het internationaal recht,
om maar iets te zeggen. Dat was
wat minder, geeft de president toe,
maar hij was tegen die inval, en
bovendien heeft Amerika Irak
nooit blijvend willen bezetten. Er
blijkt dus een soort gradatie te
bestaan in hoever je de internatio-

nale... mag lappen.

Maar vooral: wat doe je eraan?
Obama roept de jongeren op zich
betrokken te blijven voelen bij deze
crisis, en ze niet als een ver-van-
mijn-bedshow te beschouwen.
Maar anderzijds gelooft hij ook niet
in militair ingrijpen, en vooraansnog
ook niet in té drastische sancties.
Morele steun en geld moeten voor-
lopig volstaan om te hopen dat
vroeg of laat de Oekraïners het
voorbeeld volgen van de Polen, de
Oost-Berlijners, de Hongaren en de
Tsjechen om te breken met het
Oostblok. Een vrome en misschien
niet eens onrealistische hoop, maar
van veel daadkracht en opofferings-
bereidheid getuigt het niet echt. En
of een strenge terechtwijzing in een
Brusselse zaal Poetin ertoe zal over-
halen de Krim prompt terug te

worden.
Anderzijds is dat contrast tus-
sen ideële politiek en haar princi-
pes, en de trage oefening om die in
pragmatisme om te zetten, natuur-
lijk net de kunst van het politiek
bedrijven.

Dat is ook al mooi. Obama zal
Poetin in Brussel niet op andere
ideeën gebracht hebben, maar
ongetwijfeld heeft hij enkele tiental-
len jongeren ervan overtuigd ver-
der maatschappelijk engagement
te blijven opnemen, misschien zelfs
ooit zelf in de politiek te gaan. Er
lopen er niet zo veel meer rond die
dat nog kunnen.

DeMorgen.be

De volledige tekst van
Obama in de Bozar leest u
op www.demorgen.be

CLAIRE ROBERT (24)
studente
Europacollege Brugge

De boodschap die president
Obama gaf, was sterk. Hij richtte
zich tot ons, jonge Europeanen,
door te zeggen dat vrede niet
zomaar verworven is en ons op
de Eerste Wereldoorlog te wij-
zen. Dat is goed, want onze ge-
neratie heeft enkel maar vrede
gekend, maar we mogen niet
vergeten dat we die ook kunnen
kwijtgeraken. Oké, Oekraïne en
Rusland waren wel erg aanwezig
in zijn toespraak, maar **ik denk
dat hij daarmee benadrukte
dat we niet individualistisch
mogen zijn**, dat het aan ons,
jongeren, is om zich niet terug te
trekken in een cocon.

BWALYA MWALI (47)
psychologe,
werkt op Tropisch Instituut

Hij is een man die erg inspireert,
dat voelde ik echt in de zaal. Je
zag gewoon de positieve ener-
gie bij de mensen die na de toe-
spraak buitenkwamen. **Dat hij
ons opriep niet individualistisch
te zijn, raakte me wel.** Dat hij zei
iedereen te accepteren, onge-
acht afkomst, met de nadruk op
het belang van diversiteit, was
ook sterk. We leven immers in
een gesloten wereld, een die af-
stoot wat ongewoon is. Wat mij
ook raakte, was dat hij zei dat
we ons moesten afvragen wat
voor een wereld we wilden ach-
terlaten als we stierven. Dat
vond ik straf.

FOUAD GANDOUL (36)
vakbondsafgevaardigde

Jammer genoeg was de speech
van Obama veel te kort. En ei-
genlijk was het ook wel een vrij
voorspelbare toespraak. **Oekraïne, Kiev, Rusland: het
voelde een beetje als een les
in geopolitiek.** Er zijn wel meer
problemen waar wij jongeren in
Europa mee worden geconfron-
teerd. Diversiteit bijvoorbeeld.
Obama heeft wel gezegd dat di-
versiteit moest worden omarmd.
Maar ik vond dat die boodschap
toch iets pittiger mocht. Hij had
moeten spreken over geïnstitu-
tionaliseerd racisme op vlak van
tewerkstelling en huisvesting
in dit land.

SOUKAINA EL AROUD (16)
studente fotografie

**Wat ik van zijn toespraak
heb onthouden is dat wij,
de jongeren, de toekomst zijn
van ons land.** We moeten ook
uit het verleden leren om niet
dezelfde fouten te maken. Dit
inspireert me om meer te leren
over de geschiedenis van onze
voorouders. Ook over Oekraïne
wil ik nu meer weten, want dat
kenden we nog niet zo goed.
En ik vond het ook bevrees-
dend om hem nu plots voor het
eerst in het echt te zien. Toch
wel indrukwekkend.

RAMZI ZERQANE (28)
komisch acteur

Het is goed dat president
Obama zijn toehoorders aan-
zette om te investeren in diver-
siteit en ondernemerschap
voor jongeren. Diversiteit in
België is nog niet waar het
moet zijn. **Ik feliciteer
Amerikanen hoe zij in
eigen land iedereen gelijk
behandelen.** De hoofddoek is
daar geen issue. Je religieuze
achtergronden ook niet. Daar
lopen ze echt voorop. Veel Bel-
gen van diverse achtergronden
hebben het op de arbeids-
markt nog altijd niet makkelijk
om door te stromen in
leiderschapsfuncties.

NEEPA ACHARYA (29)
migratie-onderzoekster aan
Institute for European Studies

President Obama sprak veel
over universaliteit, over wat ons
bindt. Zijn oproep aan de jonge-
ren om zich meer te engageren
vond ik verfrissend. Ik woon hier
nu zeven jaar (*daarvoor woonde
ze in Michigan*). In vergelijking
met de VS mis ik soms een ge-
brek aan energie bij de Belgi-
sche jeugd. Als het hier niet
goed gaat, wordt er te veel ge-
rekend op de overheid. **In de VS
moet je sneller zelf je verant-
woordelijkheid nemen, maar
krijg je ook sneller kansen.**
Jongeren zouden hier meer
voorbij hun eigen belangen
moeten durven kijken. (AE/MR)